

Gulbug

Af Jan Lindgaard Rasmussen

Gulbug er en relativt almindelig fugl over hele landet. Ud over de arter, som ALLE kender, vil Gulbug nok være en af de første nye arter, en nybegyndende ornitolog støder på en sen forårsdag, i slutningen af maj eller starten af juni. Og husk, det skal være i det sene forår, du støder på en Gulbug, for den er sammen med Kærsangeren en af de allersidste ynglefugle, der vender tilbage til ynglepladserne. Der rapporteres undertiden Gulbuge primo maj og tidligere, men oftest er der tale om fejlbestemte Munke eller Havesangere. Ser man ikke den syngende fugl, med sit karakteristiske orange gab og den gule underside, skal man lytte efter de computerspils agtige lyde, der lidt utålmodigt kommer væltende ind over hinanden i den øvrige sang, der er rig på imitationer. Et godt eksempel på sangen kan høres her:

<https://www.xeno-canto.org/503999>

Som nævnt er arten almindelig, men den er ikke lige almindelig over det hele. Faktisk er Vestsjælland et rigtigt godt sted at møde arten. Tendensen fra den sidste Atlas-undersøgelse, 1993-1996, er stadig den samme, nemlig at arten er mindst glad for de indre landsdele og store skove, og mest glad for kystnære områder, også på småøer. Yngleudbredelsen viste nærmest 100% udbredelse langs hele den danske kystlinje, og punkttællingerne viste derudover størst koncentration i Vestsjælland og Sønderjylland. Her kan kort over yngleudbredelse og punkttællinger fra Atlas II ses: <https://dofbasen.dk/ART/art.php?art=12590>

En af grundene til den relativt høje tæthed i Vestsjælland er de mange km kyststrækning, der ofte har en tilpas tæthed af krat. Små krat, som fx større haver, læhegn, og krat på kystskrænter, passer arten perfekt, og da Vestsjælland er et af de mest skovfattige landskaber i Danmark, er nærmest hele regionen en Gulbug-lokalitet. Som så mange andre arter har den oplevet en generel nedgang over de sidste årtier, men en vis stabilisering ser ud til at have fundet sted.

Med Gulbug kan man derfor med rette tale om en vestsjællandsk karakterfugl; den er fx ikke synderligt

udbredt i det skovrige Nordsjælland. Det kan man passende tænke over når man møder den i sommerhusområderne, langs kysterne, eller en tilfældig gammel have, og nyder den endeløse sang, der kan høres de fleste af døgnetimer i det sene forår.

Læs også:

[Hvad siger DOFbasen om Gulbugens ankomst](#)

